Mü´min duâ ile güçlüdür

Van’dan okuyucumuz: “Duâ ruhumuzda nasıl bir güç meydana getirir? Duâya nasıl başlamalıyız?”

Mü’min ne karamsardır, ne kötümserdir, ne bedbahttır, ne bedbîn! Zîrâ “Bana duâ edin, size cevap vereyim”1 diyen Rabb-i Rahîm’ini, mü’min, her an yanında hisseder.

Bu yüzden mü’min güçlüdür, iyimserdir, ümitvârdır.

Mü’min güçlüdür. Ama bu gücünü asâyişi ihlalde kullanmaz; şiddette, vahşette göstermez.

Mü’min zorda kaldığında ıztırar dilini kullanarak, “kat’î bir ilticâ ile duâ eder. Bir Hâmî-i Meçhûl’üne ilticâ eder. Belki Rabb-i Rahîm’ine teveccüh eder.”2 “Bu nev’î duâ, bir mâni olmazsa dâimâ makbul” olduğundan, mü’min ıztırar halindeyken, elinde “makbul duâ” gibi bir kuvvetin bulunduğunun idrâki içindedir.

Iztırar hâli her zaman meydana gelmeyebilir. Ama bir meydana geldi mi; mü’min, duâ için ellerini bir kaldırdı mı, daha ellerini indirmeden rahmet taneciklerinin bardaktan boşanırcasına döküldüğü ve yeryüzünü eşsiz bir bahara çevirdiği az görülmemiştir.

İşte mü’minin gücü; bütün meşrû sebeplere müracaat ettikten sonra hâlâ ıztırar hali devam ediyorsa elindeki tek gücü budur!

Mü’min ıztırar halindeyken telâşa, korkuya, paniğe yer vermez; şoka girmez. Hâmî-i Meçhûl’üne “duâ” ile ilticâ etmesi gerektiğini bilir, ellerini kaldırır, gönlünü açar, dilinin bağını çözer.

Mü’minin en büyük gücü budur.

Mü’min iyimserdir. Zîrâ her an kendisini Hâmî-i Meçhulünün müşfik kudretinde hisseder. Iztırar hâli ile fazla rencîde olursa sabır, tevekkül ve duâ ile Hâmî-i Meçhûlüne iltica eder. Ve bu iltica ile, “Ve beşşir’is-Sâbirîn” (Sabredenlere müjdele.)3 “Ve beşşir’il-mü’minîn” (Îman edenlere müjdele)4 âyetleri ile müjdelenir. Allah rızâsına nâil olur.

Mü’min ümitvârdır; musîbeti günahların kefâreti, mükâfâtın mukaddimesi görür. Mûsibetten ders alır. Iztırar halini gelecek baharın sancısı, Cennet-âsâ günlerin müjdecisi unvânıyla gözyaşına çevirir. Dilinden ve gönlünden duâyı bir an bırakmaz.

Mü’min ehl-i îmânı kendisine kardeş bildiği için duâlarında ortak eder. Her mü’min diğer mü’minleri duâlarında zikrettiğinde bizahri’l-gayb olduğu için, yani gıyâben ona duâ ettiği için makbul duânın bir şartı daha vücûda gelmiş olur.5

Kabul edilebilir şartlarla arş-ı âlâya yükselen duâ ve gözyaşlarına o yüksek makamın vereceği cevap O’nun hikmetine, izzetine ve maslahatına bırakılmalıdır.

Mü’min dîne gelen musîbeti, asıl ve muzır musîbet olarak algılar. Ve “musîbet-i dîniyeden her vakit dergâh-ı İlâhiyeye iltica edip feryad eder.”6

Dergâh-ı İlâhiyeye ilticâ ederken Kur’ân’ı şefaatçi yapar ve Cevşenü’l-Kebîr’in diliyle şöyle niyazda bulunur: “Yâ iddetî ınde şiddetî, yâ recâî ınde musîbetî, yâ munîsî ınde vahşetî, yâ sâhibî ınde gurbetî… Yâ melce’î ınde ıztırârî” (Ey sıkıntım ânında arkadaşım, ey musîbetim ânında ümidim, ey yalnızlığım ânında dostum, ey gurbetliğim anında sahibim, ey nimetlendiğim anda velim, ey kederim anında ferahlatıcım, ey ihtiyacım ânında yardımıma koşan, ey zor durumumda sığınağım, ey korkum anında yardımcım, ey şaşkınlığım anında yol göstericim!”

Mü’min duâsına, kabul şartlarından birisi olan farz namazından sonra devam eder. Iztırar halinde tesbihâtı içerisinde zikrederken şerlerin def’ini ister. Hâmî-i Meçhulüne iltica eder. İlticâ duasını sabah akşam dilinden eksik etmez.

Evet, beş vakit namazdan sonra tesbihatımızı hazin bir ruh haliyle yapalım. Sanırım ıztırarımızı dile getirmiş ve mûsîbet-i dîniyeden Hâmi-i Meçhulümüze ilticâ etmiş oluruz.

Şu an, ehl-i imanın duâsına muhtaç ne kadar ehl-i iman var. Allah’ım, Kur’ân hakkı için duâlarımızı kabul buyur.

Dipnotlar:

1- Mü’min Sûresi, 40/60
2- Sözler, s. 287
3- Bakara Sûresi, 2/155
4- Ahzâb Sûresi, 47
5- Mektûbât, s. 270
6- Lem’alar, s. 18